# Dodatek písní ke kancionálu Královéhradecké diecéze

*Vstup*

1. **Bože věčný, trojjediný,** který snímáš světa viny, shlédni mile na své syny, vyslyš proseb našich hlasy, smiluj se, ó, Bože spásy !

2. Jezu Kriste, spásy zdroji, kéž tvá milost duši zhojí, sílí nás a chrání v boji, bychom zloby, hříchů prosti žili v míru, lásce, ctnosti.

*Před evangeliem*

3. Slovo tvoje k lidstva spáse v moci své a věčné kráse v celé církvi ozývá se : slovu svému, Jezu Kriste, připrav duši, srdce čisté !

*Obětní průvod*

4. Na oltář, hle, v této době klade kněz tvůj oběť tobě chleba, vína ve způsobě; přijmi z rukou jeho, Pane, dary tyto požehnané.

5. Naplň duši láskou, silou, aby kázní ušlechtilou stala se tvou dcerou milou, a mdlé tělo svatým postem odumřelo nepravostem.

*Přijímání*

6. Vítej, Králi věčné slávy, jehož cherub v úctě zdraví, Spasiteli, Bože pravý ! Vítej, Chlebe, s nebe daný, Synu Boží požehnaný !

7. Přijď, ó, Kriste, Boží Synu, sejmi z naší duše vinu, k světlu veď ji v noci stínu, aby hodna tvého Těla k stolu tvému jíti směla.

8. Jezu Kriste, věčný Chlebe, dal´s nám všechno, dav nám sebe, abys duším získal nebe. Duch tvůj svatý vládni námi, ať jsme věčně tvými chrámy.

*Závěr*

9. Bože, tvoje požehnání ať nás sílí, zlého chrání, bychom ve svém povolání sloužili ti s horlivostí, došli blaha na věčnosti.

*Vstup*

1. **Ó Jezu, Bože spásy,** jak mocně jméno tvé nás v kraje věčné krásy blíž k Srdci tvému zve. Kéž při nejdražší oběti duch k nebesům až zaletí, [: kde cílem mým je blaženým můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

2. Buď sláva Kristu Králi, tvor každý vzdej mu čest, jej celá zem ať chválí i zlaté světlo hvězd. Kde v nebes blahém údělu sbor slaví jasných andělů, [: buď vroucně ctěn a veleben můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

*Před evangeliem*

3. Svým světlem pravdy věčné Duch svatý osviť nás, ať srdce naše vděčné vždy slyší Boží hlas. A skutky svými stvrzuje, co slovem svým nám zvěstuje: [: všech učitel a Spasitel, můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

*Obětní průvod*

4. Tys na potupném kříži se za nás v oběť dal, bys hříchů našich tíži z nás hříšných Kriste sňal. Chci s tebou v svaté oběti kříž nésti, spolu trpěti: [: bych cestou šel, jak Spasitel, můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

*Přijímání*

5. Ráj v duši šťastnou září, ó Jezu, vítej nám, jsi s námi na oltáři, zem měníš v nebes chrám. Ač tebe okem nezříme, přec pevně srdcem věříme, [: že v svátosti dlí v skrytosti, můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

6. Ó, Beránku náš tichý, co běd jsi podstoupil, bys shladil naše hříchy a lid svůj vykoupil. Buď milostiv a v ranách svých smyj z kající mé duše hřích, [: ty jediná jsi touha má, můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

7. Tys Jezu ve svátosti nám za pokrm se dal, abys svou přítomností nám život zachoval. Hle, duše má již okřívá, když nebeský chléb požívá: [: v němž k spáse nám se dává sám, můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

8. Ó Jezu, lásky zdroji, ty světlo duše mé, kéž navždy s tebou spojí mě svaté Srdce tvé. Jen láska tvá mír duši dá a proto zpívá duše má: [: tys nejdražší, tys nejsladší, můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

9. Nám žehnej Jezu milý a duši v dobrém sil, ať dojdem šťastně k cíli, jejž svým jsi zaslíbil. Tvé jméno v době poslední z mých rtů ať vroucně k nebi zní: [: a duše má ti zaplesá, můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

## 021

1. **Ó, Jezu, hosti nebeský,** mé blaho, statku můj, ó vzácný Chlebe andělský, zvol u mě stánek svůj ! Jsem lačen, ty mne nasyť zas, jsem žízniv, ty mou žízeň zhas a vždy mne opatruj !
2. Jen láska tvá mne, Pane, veď, kde čeká spásy cíl, jas pravdy tvé mi v duši sviť, bych z cesty nezbloudil. A v nouzi, bídě života tvá nekonečná dobrota mě vždycky chraň a sil !
3. Ó, Jezu, v žalu ty mne těš a v strastech, úzkosti vždy na pomoc mně vlídně spěš, dej sílu v slabosti ! Pouť života je daleká, však duše má se neleká, když se mnou, Pane, jdeš.
4. Tys síla má a naděje, moc tvou, ó Pane, znám, duch můj se v bázni nechvěje, když tebe, Lásko, mám. Jsem tvor a tys můj Stvořitel, můj Pán a Otec, Spasitel, tys Bůh a já tvůj chrám.
5. Vše tobě, Jezu, poctu vzdej, říš nebes, ráje sbor, tvým jménem slavně zaplesej klín země, témě hor ! Vše klaň se tobě, Pane náš, jenž s námi skrytě přebýváš a tobě chválu pěj !

## 022

1. **Ó, Jezu, Kriste nejdražší,** tys naděje má nejbližší, [: tě v pláči hledám jedině a volám v srdci hlubině :]
2. Ať meškám v světě kdekoli, ta touha vždy mne zabolí, [: jak plesám, když tě opět zřím, co cítím když tě přijmou smím. :]
3. Být s tebou, jaký blahý cit, té slasti nelze vyslovit, [: ó, kéž již duše blažená je s tebou, Kriste, spojená. :]
4. Již vidím, co vždy hledal jsem, mám, čeho vroucně žádal jsem, [: již hořím láskou k Pánu jen a chřadnu citem opojen. :]
5. Cit nehasne té milosti, jenž pln je svaté vroucnosti [: a nemůže vychladnouti, dál bude růsti, planouti. :]

6. Ta láska věčným plamenem vždy hoří mocně v srdci mém [: a plní duši sladkostí a všeho blaha hojností. :]
7. Ta láska z nebes výšiny mně září v nitra hlubiny [: a mysl celou proniká, ráj štěstí duši odmyká.:]
8. Ó, jaký zápal milostný a jaký pocit radostný, [: ó, rozkoši všech nejvyšší, vždy pláti láskou k Ježíši. :]

## 023

1. **Ó, Ježíši, my v tebe věříme** a s anděly se tobě klaníme. Svatý, svatý, svatý, svatý, svatý, svatý, nejmilejší Ježíši, Beránku náš nejtišší.
2. Ó, Ježíši, zde skrytý v svátosti, tys živý chléb, nám daný z výsosti. Svatý ...
3. Ó, Ježíši, vždy s námi zůstávej a z nebe nám své požehnání dej ! Svatý ...

## 024

1. **Poklad nebes nejvyšší,** pramen věčné spásy, Srdce Páně přesvaté slavte naše hlasy: Chváleno buď vroucně, velebeno vděčně, Ježíši, Srdce tvé, ctěno budiž věčně !
2. Srdce tvé, ó, Ježíši, s námi býti chtělo, z lásky věčné k člověku v mukách za nás pnělo. Chváleno buď ...
3. Pro nás mnoho trpělo, k spáse naší žilo, krví svou tak předrahou hříchy světa smylo. Chváleno buď ...
4. Krůpěj krve poslední v oběť za nás dalo, v smrti těžké hodině k Otci všechny zvalo. Chváleno buď ...
5. S kříže nám se rozvírá rána tvého Srdce a všem říši otvírá nebeského Otce. Chváleno buď ...
6. Z ní zdroj nový života v duši lidskou plyne, sílí duši zemdlenou, která v hříchu hyne. Chváleno buď ...
7. Ach, má duše k tobě též v bídě své již touží, nový život rozněť v ní, svaté Srdce Boží ! Chváleno buď ...
8. Uzdrav srdce v ráně své, zdroji věčné spásy, by tě v nebi slavilo s andělskými hlasy. Chváleno buď ...

*Vstup*

1. **S pokorou ti srdce dávám,** Bože můj co malý dar, v tebe jen svou víru vkládám vděčen za tvé lásky žár. Věky dlouhé překonala, krutých bouří nesla tíž, ani zloba nespoutala touhu lidstva tobě blíž. Srdce Páně, lásky zdroji, věčná touho tvorů všech, Srdce Páně rány zhojí, jemu patří každý vzdech.

2. Slávou hřímá země celá, slávu pějí nebesa, apoštolů srdce vřelá, vše co živé zaplesá. Otci tvému Stvořiteli, Bohu všeho zrození, tobě, drahý Spasiteli, gloria všech tvorů zní. Srdce Páně, lásky zdroji ...

*Před evangeliem*

3. Věřím, že jsi v lidstvu světlo víry vznítil Ježíši, pro náš hřích jsi s křížem nesl utrpení nejvyšší. Žehnej v míru zemi drahé, věříme ti v každý čas, Srdce tvého štěstí pravé pokoj lidu vrátí zas. Srdce Páně, lásky zdroji ...

*Obětní průvod*

4. Za tvou oběť, za tvé strasti, za tvou smrt i vzkříšení, za tvé rány chcem ti klásti v cestu tvou své nadšení. V srdci svém, náš Spasiteli, ukryj lásky skromný dar, vděčni budem život celý, že jsi nás tak miloval. Srdce Páně, lásky zdroji ...

5. Věrný lid své díky pěje, kam tvá církev putuje, svatý, svatý vstříc ti spěje, požehnání vstupuje. Modré nebe, hvězdy jasné svatým sborem díků zní a svět celý v úctě žasne nad dnem tvého vzkříšení. Srdce Páně, lásky zdroji ...

*Přijímání*

6. Ukrýváš se světu všemu na oltáři, Kriste můj, přistup blíže k lidu svému a nás v bídě posiluj. Za tvým Srdcem chceme jíti, kam nás žitím povede, ctnostem tvým se naučiti u tebe, jen u tebe. Srdce Páně, lásky zdroji ...

*Závěr*

7. Život náš až k cíli vkročí, poslední až přijde den, dej nám patřit ve tvé oči, věčně býti s tebou jen. Slunce víry v nebes dáli osviť cesty víry nám, bychom jednou všichni znali Srdce tvého svatý chrám. Srdce Páně, lásky zdroji ...

## 026

1. **Vítej duše věřící,** svaté Boží Tělo, které za hřích člověka na Golgotě pnělo.
2. Vítej též Krev předrahá vtěleného Pána, která za nás na kříži v oběť byla dána.
3. Jezu, skrytý v svátosti, Chlebe daný s nebe, dej ať s duší nevinnou, přijímáme tebe !
4. Uděl, bychom na věky v tvář tvou zříti směli, se svatými anděly chvály tobě pěli.

## 027

1. **Zajásejte zpěvy vděčné,** zazvuč chválou chrám i luh, důkaz lásky nekonečné dává světu věčný Bůh. Ježíšovo Srdce hlásá smilování novou zvěst, vděčně naše píseň jásá: Srdci Páně sláva, čest !
2. Zloba nesvár v srdce seje, vyrvat chce květ spanilý, svatý odkaz Metoděje, Václava a Ludmily. Nám však v Bohu kyne spása, věrnost k víře zmaří lest, vděčně vlast a církev jásá: Srdci Páně sláva, čest !
3. Bože, uveď v církev svoji všechen zbožný slávský lid, jedna víra ať je spojí, jedné lásky hřeje cit ! Ježíšovo Srdce hlásá: Sjednocení ve mně jest ! Vděčně s církví Slovan jásá: Srdci Páně sláva, čest !
4. Sjednoť, Bože Spasiteli, v Srdce svého království vírou, láskou vesmír celý k upřímnému bratrství ! Mír a pokoj, štěstí, spása v Ježíšově Srdci jest, vděčně celý svět ať jásá: Srdci Páně sláva, čest !

## 028

1. **Ze všech srdcí, která bila v prsou** a ještě dále budou bít mé city k jednomu se nesou, a proto jen si přeji žít. To Srdce mého Spasitele, jež lásky v sobě chová víc, než srdce otce, matky vřelé, než srdcí zlatých na tisíc.

2. Když sčítám všechny práce, kroky, jež pro mne Ježíš vykonal, když uvážím, jak žití roky jen lásce mojí věnoval. Tu volám: „Srdce Spasitele, i já chci pro tě pracovat, jen tobě dát své srdce celé a za tebe rád umírat !"

3. Když vidím oči zkrvavené a v hlavě svaté ostrý trn, ty ruce, nohy proražené a krev, jak smáčí půdy drn, s úžasem volám: „Srdce Krista, jak mohlo´s takou láskou plát, když člověk tobě nevděk chystá, jak mohlo´s nás tak milovat ?"

4. Než na lásce té dosti není, je ještě v srdci s vodou krev, i tuto pro nás Ježíš cedí, nám přístup k Srdci otevřev. Ať v tomto srdci, chrámu Božím, je příbytek mně dovolen, pak s láskou v ně své srdce vložím a ze dvou bude jedno jen !

5. A v upomínku na svou lásku své Srdce zjevil lidstvu Pán, má ránu, kříž a z trní pásku, kol oheň láskou rozdmýchán. Hle obraz Srdce Ježíšova, hle, jediná mé duše slast, když vidím jej, tu slyším slova, jež lehkým činí kříž, vší strast !

6. Ó, Srdce Božské, když nás sílí tvůj obraz, jeho jasná zář, ó, jaké štěstí s tebou sdílí, kdo na tě patří tváří v tvář ! To přání mé a touha vroucí, a proto jen chci tobě žít, než přijmeš mne v ráj nehynoucí, kde budu tebe věčně zřít !

7. Tys slíbil požehnání, Pane, zdar hojný, pokoj domům všem, kde úcta k tvému Srdci vzplane jak oheň mocným plápolem. Nuž buďte naše domy chrámy, kde Srdce tvé má věčný stan, svou láskou zůstávej vždy s námi, zlé odvracej od našich bran !

8. Kde Srdce Ježíšovo vládne svou pravdou, láskou, pokojem, tam všechno po Bohu jen prahne a slyne ctností, pokojem. Buď tedy Srdce Spasitele, buď vládcem našim rodinám, náš zákon buď tvé přání vřelé, náš cíl vzlet k věčným výšinám !

9. Až, Pane, stanu před tvou tváří a uslyším věčný soud svůj a leskem tvého Srdce, září se v prsou zatají dech můj. Pak nezavrhneš, doufám pevně, kdo Srdce tvé zde uctíval, vždyť láska tvá tě nutí zjevně, aby ses nad ním smiloval !

## 030

1. **Buď Matkou mou,** Maria, štěstí moje, tvým dítětem chci povždy být, jen v srdci tvém jsou všeho blaha zdroje, jimž v žití chceš nás oblažit. [: Maria, slyš mé prosby hlas, mou matkou buď, po všechen čas. :]
2. Buď Matkou mou, Maria, zřídlo blaha, ty´s studnice milostí všech, když v boji, bídě klesá moje snaha, nechť vzkřísí mne tvé lásky dech. [: Maria, slyš ... :]
3. Buď Matkou mou, Maria, štíte hříšných, když strženi v porobu zlou, ve hříchu lkáme, ujmi se nás hříšných a k Bohu přiveď duši mou ! [: Maria, slyš ... :]
4. Buď Matkou mou, Maria, sílo moje, když bedra tíží těžký kříž, vždyť v sterém bolu lkalo srdce tvoje, ty sejmeš též tu moji tíž ! [: Maria, slyš ... :]
5. Buď Matkou mou, Maria, všechno moje, když radostí má pne se hruď, nechť v písni díků stápím žití moje, mou útěchou i v smrti buď ! [: Maria, slyš ... :]
6. Buď Matkou mou, Maria, těcho moje, když v nemoci já k tobě lkám, ó tenkrát slyš a osuš slzy moje, v tvou pomoc, Matko, spoléhám ! [: Maria, slyš ... :]
7. Buď Matkou mou, Maria, v každé době, tvým vlastnictvím chci věčně být, v tvém srdci volím zřídit stánek sobě a v nebi u tvých nohou dlít. [: Maria, slyš ... :]

## 031

1. **Když těžkou rukou svojí** tě život vede vpřed a kříž za křížem stojí na cestě beze hvězd. Neztrácej mysli, nezoufej si, žije Maria, Panna Maria. Ona pomůže, důvěřuj v ní.
2. Když neduhem jsi sklíčen, snad k lůžku upoután, neb jazykem zlým zničen a od všech pohrdán. Neztrácej mysli ...
3. Když ruce k nebi spínáš a v duši se ti zdá, že marně Boha vzýváš, že marná prosba tvá. Neztrácej mysli ...
4. Když na pozemské pouti tě krutý stihá žal, tvé naděje se hroutí a štěstí prchá v dál. Neztrácej mysli ...

5. Když srdce tobě drahé ti anděl smrti vzal a žití chvíle blahé ti přešly v trpký žal. Neztrácej mysli ...
6. Když všichni tě opustí, věz, Panna Maria tě nikdy neopustí, vždyť je to matka tvá. Neztrácej mysli ...
7. Až projdeš smrti branou a vzejde věčný den, svou matkou milovanou v ráj budeš uveden. Neztrácej mysli ...
8. Je šťastný, kdo k ní oči i v smrti upírá, vždyť v náručí té matky se dobře umírá. Neztrácej mysli ...

## 032

1. **Královno míru,** slavná nebes paní, útěcho naše, hvězdo naděje, k dětem svým skloň se, Matko smilování, přímluva tvá nám v bídě přispěje. Otcové naši lásku tvoji znali, ty jsi jim byla mocnou ochranou, nezmlknou v Čechách nikdy tvoje chvály, Čechové tobě věrni zůstanou.
2. Utišíš bouři nepokojných časů, budem-li k tobě vroucně volati, zasvitne vlasti slunko v zlatém jasu, v neklidné srdce mír se navrátí. Matičko milá, odpusť také dětem, které tvé srdce těžce zranily, tisíce rukou věnčí tebe květem, podnoží tvé jsme slzou zrosili.
3. Oroduj za nás, žehnej české zemi, vypros jí mír a zastav rozbroje, zavane ráj k nám lásky perutěmi, zaplesá na rtech písní pokoje. Milá jsi byla Čechům po vše časy, milými byli tobě Čechové, oroduj za nás, Matko věčné spásy, v ruce tvé kladem blaho vlasti své.

## 033

1. **Maria, ó jméno plné slasti,** buď ode všech ctěno po vší vlasti. Tebe, Matko Páně, pozdravujem, že jsi matka naše, se radujem.
2. Buď věčně chválena, velebena, nastokrát uctěna, oslavena. Kdyby nebe, země tě chválily, ještě by hodně tě neuctily.
3. Boha jsi živého tvor, choť, Máti, mohl-li jiného víc ti dáti ? Matka jsi, Panna jsi bez úhony, čistoty, svatosti květ jsi vonný.

4. Bez poskvrn počata hříchu všeho, zůstala´s vždy tatáž prosta zlého. Proto´s povýšena s duší, tělem, nad kůry andělské Spasitelem.
5. Mocná jsi Královna nebešťanů, Matka, Pomocnice pozemšťanů. Kdo si v tobě najde útočiště, pomoci, ochrany dojde jistě.
6. Líbezná denice na úsvitě, lidstva slitovnice, pomoz hbitě. Veď nás v své moudrosti vzhůru k sobě, dítky volající Matko k tobě.
7. Zrcadlo vší ctnosti, dům jsi zlatý, stolice moudrosti a chrám svatý. Nádobo vznešené pobožnosti, potěšení v bídě a úzkosti.
8. Plná jsi milosti, Pán s tebou jest, seslána z výsosti pro jeho čest. Přispěj a ochraň nás v každé době, vzdělej si z nás dobrých dítek sobě.
9. V smrtelném zápase, Matko pomoz, zjednej duši spásu, ďábla přemoz. Potom nás tam doveď, kde věčná slast, kam jsi nás předešla, kde naše vlast.

## 034

1. **Maria, tys naše radost,** útěcha všech v soužení, ty jsi věrných srdcí žádost v zármutku a trápení; ty jsi jistá síla v mdlobě, rada duší sklíčených, pomoc dáváš těm, kdo k tobě [: pospíchají v soužení.:]
2. Uslyš prosbu, vyslyš lkání, utiš naše soužení, láska tvoje, nebes Paní, smutek v radost promění. Pomoz nám, ó, pomoz, Máti, vyslyš vroucích duší hlas, rač se za nás přimlouvati, [: u Synáčka zastaň nás ! :]
3. Sídlo Boží, nebe krásné, tebe v slávu přijalo, jen tvých zásluh jméno jasné na zemi nám zůstalo. Ó, Maria, zůstaň s námi, Matkou buď nám pečlivou, odvrať hoře s nehodami, [: chraň nás mocnou rukou svou ! :]
4. Cestou kříže ke spasení milý Syn tvůj vede nás a své věrné ze soužení volá v ráje věčný jas. Matko božské rady, síly, vypros nám té milosti, bychom s Kristem hodni byli [: nésti kříž svůj s radostí.:]

5. Blažen je, kdo Jezu Krista celou duší miluje; požehnaná duše čistá, jež se Bohu věnuje. Matko Boží, hvězdo spásy, sviť nám v žití temnoty, ozdob duši rouchem krásy, [: nevinnosti, čistoty.:]
6. Pod tvůj plášť se utíkáme, ty nás chraň a provázej; na tvou pomoc spoléháme, ty, ó, Matko, k nám se znej ! Čistou láskou srdce tvého chceme Boha milovat, v boji světa víře jeho [: věrnost chceme zachovat. :]

## 035

*Vstup*
1. **Matičko Boží, obětuj** milostí své mně zář ! Zbožně chci dáti život svůj lásce tvé na oltář; když se mé cíle zašeří, v temnu mě hrůzy jmou, obejmi v lokty mateří, [: opatruj duši mou. :]
2. Tys Matko v celém žití svém vzdávala Pánu čest, teď za to v kraji nadhvězdném věčné tvé sídlo jest. Kéž i my za tvým příkladem chválíce Boha jdem a s tebou v kraji nadhvězdném [: věčně se radujem. :]
*Před evangeliem*
3. Věříme vše, co zjevil nám všemocný Hospodin, co hlásal světa končinám, tvůj Panno, svatý Syn. Víře té chceme pevni být, v ní stále pevně stát, ve víře té chcem svatě žít, [: v ní jednou umírat ! :]
*Obětní průvod*
4. Přijmi, ó, Bože jediný, oběť tu s vlídnosti, nehleď, ó, Pane, na viny, na naše křehkosti. Přímluva Panny přesvaté tvůj od nás odvrať hněv, otevři zdroje bohaté [: a lásku svou nám zjev. :]
*Přijímání*
5. Na kříži když pněl bez viny všemocný nebes Král, tobě nás určil za syny, nám matku v tobě dal. Odkaz ten máme v paměti po všechen žití čas, shlédni i ty na své děti [: a neopouštěj nás ! :]
6. Slzy nám stírej rukou svou, Matičko ty milá: odejmi strast a žalost zlou, tys naše posila. Když vše nás v světě opustí nedej nám zahynout, tvá láska ať nás připustí [: k tobě se přivinout. :]

*Závěr*

7. Ukaž nám svoje děťátko, rozmilé a krásné, Ježíška, milé poupátko, v nebes záři jasné. Ať na nás mile pohlédne okem plným milosti, duši ať k sobě pozvedne [: do věčné radosti. :]

## 036

1. **Matko Boží, kněžno máje,** zpěvem svým tě zdravíme, [: s květy lučin, s písní háje, tebe zbožně zdravíme. :]
2. Na tvůj oltář země dává jara květy bělostné, [: celým světem zní tvá sláva, chvalozpěvy radostné. :]
3. Ty jsi zlatá nebes brána, hvězda krásou zářící, [: tobě Bohem milost dána býti spásy denicí. :]
4. V slzách svých kdo k tobě vzhlíží, Matko božské naděje, [: láska tvá mu v těžkém kříži na pomoc vždy přispěje. :]
5. Shlédni z trůnu nadhvězdného k prosbám našim důvěrným, [: u Ježíše, Syna svého, připrav stánek dětem svým. :]
6. Pros, ať v jasných luzích ráje tebe jednou spatříme, [: s květy lučin, s písní máje věčně tebe chválíme ! :]

## 037

1. **Matko spásy, holubice,** olivovím zdobená, hříšníků ty´s slitovnice, za královnu zvolená, z nebe na nás mile shlédni, dítky svoje z hříchů zvedni, z hlubin noci k jasnosti, veď nás světlem milosti !
2. Zdráva buď, ty dome zlatý, trůne božské moudrosti, tebe zvolil Pán náš svatý, stoupiv z nebes výsosti. Za nás přednes svému synu, že smyl naši těžkou vinu, smrtí svou že sňal z nás trest, budiž jemu věčná čest !
3. Zdráva budiž, kotvo spásy, skvostná archo úmluvy, andělů všech zpěvné hlasy zda tvé chvály vysloví ? V náruč tvou, ó, svatá Panno, dítě nebes bylo dáno, Bůh Syn mocný od věků tak se snížil k člověku.
4. Bez poskvrny slunce jasné, vonná růže zbožnosti, lampo, v které neuhasne nikdy světlo milosti ! Ty jsi Bohu nejmilejší pro

svou lásku nejvěrnější, Bůh Syn zve tě matkou svou, trůnu svého ozdobou.
5. Sláva buď ti, požehnaná mezi všemi ženami, které byla chvála dána nad jasnými hvězdami. Chválu pějte, nebes sbory, chválu pějte doly, hory, pějte všichni tvorové Marii, své Králové !

## 038

1. **Na tisíce květů ze sna,** probudila sličná vesna, ty jsi Panno Maria, mezi nimi královna. [: Královno máje, vítána buď, posvátné písně v srdci nám vzbuď. :]
2. Každý květ svou spanilostí živým obrazem je ctnosti, v tobě, Panno Maria, krása všech se rozvila. [: Královno máje, vítána buď, k zbožnosti lásku v srdci nám vzbuď. :]
3. Růže plá jak nebe v zoři, božské lásky žár tak hoří, láskou tvou si, Maria, cherub srdce zahřívá. [: Královno máje, vítána buď, k zbožnosti lásku v srdci nám vzbuď. :]
4. Nevinnosti kouzlo znáš-li ? Lilie svůj šat jím krášlí, nevinnost tvá, Maria, nad anděly zářila. [: Královno máje, vítána buď, k čistotě lásku v srdci nám vzbuď. :]
5. Fialka, svou vůní milá, s pokorou se zasnoubila, pokornost tvá, Maria, Boha na zem vábila. [: Královno máje, vítána buď, k pokoře lásku v srdci nám vzbuď. :]
6. Radost, vidět všechno kvésti ! Ctnosti v srdce radost pěstí, tobě kvete, Maria, radost věčně blaživá. [: Královno máje, vítána buď, k nebesům lásku v srdci nám vzbuď. :]
7. V květech krásné ctnosti zříme, v obou královnou tě ctíme, dej, by s tebou, Maria, láska k nim nás pojila. [: Královno máje, vítána buď, posvátné písně v srdci nám vzbuď. :]

## 039

1. **Ó, Matko Páně,** Matko rajských krás, ty víš, co srdce tíží, pojď milostí v mou duši chvíli zas, když bol se kolem šíří, do rukou svých vem srdce bloudící, dej smilování duši prosící. Maria, Maria, Maria.

2. Pojď se mnou krajem mého domova, do lesů vonných květů, pojď se mnou krokem z domu otcova, do širých dálek světů, buď světlem lásky v temnu duši mé, buď v žití vše, co moje jediné. Maria, Maria, Maria.
3. Pojď krajem lásky vlasti nejdražší, sbor věrných tvých zde jásá, a staletí vzpomínku nejsladší hlas otců tebe hlásá. Ten národ tvůj se k tobě obrací, jenž víru svou u tebe neztrácí. Maria, Maria, Maria.
4. Pojď k nemocným, jichž život prchá v dál, jim smutek v duši utiš, vrať světlo lásky, kde je život vzal, volání moje uslyš, dej zdraví tam, kde duše odchází a dobro tvé kéž vždy nás provází. Maria, Maria, Maria.
5. Pojď k zemřelým, jež trpí muka zlá, vem v milost prosbu vroucí, vždyť tvoje láska smilování má nad duší nehynoucí. Ty bolest mou i prosby moje znáš, ty vyslyšíš Zdrávas i Otčenáš. Maria, Maria, Maria.
6. Zář květů bílých věncem nádhery tvůj zdobí stánek svatý a srdcí věrných něžné údery ten úsměv vděkem jatý, to vše je láska, kterou, Maria, na celém světě zní ti gloria. Maria, Maria, Maria.

## 040

1. **Pojď Matičce své,** pojď ještě dnes, své srdce čisté v oběť ji nes, hle, ona z nebe, kde věčný ples, již tebe volá, pojď. U Matičky srdce zaplesá, dítko u ní nikdy neklesá, patř ku Marii jen v nebesa, k ní, duše milá, pojď !
2. Hle, Matička již spěchá ti vstříc, řekni, zda tě kdo miloval víc, v soužení, dítě, neboj se nic, Matka pomůže, pojď. U Matičky ...
3. Pojď ku Marii ve smutný čas, v nemoci, žalu pomůže zas, Matka tě volá, slyš její hlas, ó, nemeškej a pojď. U Matičky ...
4. Když duši svírá zlo, hříchů tíž, Maria vede ke Kristu blíž, k ní sepni ruce a brzy zvíš, že ti pomůže, pojď. U Matičky ...
5. V hodince smrti, v poslední den Maria vede ke Kristu jen, s ní začni žíti věčnosti sen, s Matičkou k nebi pojď. U Matičky srdce zaplesá, ona vede k Synu v nebesa a ani v smrti mysl neklesá, s ní ke Kristu již pojď !

*Vstup*

1. **Ve jménu tvém,** ó, Bože začínáme konati svatou oběť Kristovu, s dychtivou duší ve chrám pospícháme, před oltář Páně ze svých domovů. Před tebou v bázni na kolena klesá ubohost lidská vědoma si vin, výkřikem lkání tluče na nebesa: Smiluj se, Kriste, Synu Mariin !

2. Betlémské pláně zpěvem zajásaly v noci, jež světlo světu vydala. Pastýřům líce láskou něžnou plály, Boha když víra v chýši vítala. Sláva buď tobě Bože na výsostech, pokoj dej stále lidstvu na zemi. Marii chceme následovat v ctnostech, jimiž zem zkvete jako růžemi.

*Před evangeliem*

3. Ježíši Kriste, tvojí blahou zvěstí zákona lásky mluví kněžský ret, pochodní chcem ji do všech končin nésti, aby jí zaplál opět celý svět. Ze slova tvého tryská naše síla v životě těžkém trní plodícím, Maria Panna, tvoje matka milá, bude vždy vzorem v tebe věřícím.

*Obětní průvod*

4. Zlatý klas poli, révě hrozen vína vyrostl z útrob země v čistý plod, z něho ti chystá oběť tvého Syna, Bože náš, v úctě celý lidský rod. Maria Panno, ty jsi se svým Synem srdce své spjala k smírné oběti, ke tvému srdci srdce svoje vinem, dej, ať se Pánu zcela zasvětí.

5. Svatému Králi v nebes vysokosti hosana pějí sbory andělů. K Pánu kdo kráčí cestou nevinnosti, dosáhne s nimi věčných údělů. Pohlédni každý vzhůru k nebes báni, Královna jasná v říši své se skví, sepni své ruce k Matce milování, uctívej vroucně Pannu Marii.

*Přijímání*

6. Sestoupil Pán k nám z nebes věčných stanů, do způsob prostých božství svoje skryl. K oltáři spějí davy nebešťanů, aby se každý Pánu poklonil. Padáme před ním i my na své čelo, chcem, by se s námi země sklonila, vždyť je tu ona svatá Krev a Tělo, které nám čistá Panna zrodila.

7. Příteli duší, nebeský náš hoste, po tobě touží srdce věřící, milost tvá, Pane, mohutní a roste v duši tvým Tělem vždy se sytící. Ó, dej nám Pane, aby v duši čisté vykvetla ctností bílá lilie, v úskalích žití uchovej nás jistě v přečistém srdci Panny Marie.

*Závěr*

8. „Jděte, již svatá oběť skončena je," promlouvá kněz k nám slovo závěrem. Půjdeme z místa pozemského ráje se světlem dále světa večerem. Životní oběť doma začnem nyní, požehnej nám, ó, Pane silou svou. Ó, kéž nás jednou v nebes věčné síni přivine Panna v náruč mateřskou.

## 042

1. **Zněte zvučně, písně slávy,** Matce Boží v květů máj, tvorstvo všechno dnes ji zdraví, slunko zlaté, nebes ráj : Kněžno máje, budiž zdráva, ty jsi ráje vzácný květ, tobě úctu nebe vzdává, [: jménem tvým zní celý svět. :]

2. Prve nežli nocí tmavou svitlo slunce v záři své, světa Pán tě zvýšil slávou, nebem znělo jméno tvé : „Zdráva budiž, Panno jasná, tebe chválí světlo hvězd, ty jsi hvězda spásy krásná, [: budiž tobě sláva, čest ! :]

3. S nebem slavme svatou Pannu, Jezu Krista dala nám, když den spásy z nebes stanů svitl zemským končinám, Ona je i matkou naší, lidských proseb slyší vzdech, milost její k nám se snáší [: světlem lásky v dobách všech. :]

4. Panno mocná, Boží Máti, tebe s láskou dětinnou chceme Matkou svojí zváti, ctít tě duší nevinnou. Sílu, věrnost v světa boji dá nám mocná pomoc tvá, boly naše všechny zhojí, [: duši čistou zachová. :]

5. Vypros míru požehnání, žehnej lánů zlatý klas, ruka tvá ať svatá chrání role naše v zhoubný čas. Až se život k smrti schýlí, nakloň k nám svou vlídnou tvář, ať nás přijme Syn tvůj milý [: v slávy věčné svatozář ! :]

*Ke sv. Antonínu Paduánskému*

1. **Bohu čest a chvála budiž vzdána,** díky vroucí za milost jeho, která byla Antonínu dána, když jí hojnost přijal od něho. Pozdravme a mějme v uctivosti Antonína Paduánského, rádi svého stavu povinnosti konejme dle příkazu jeho.

2. Antonín hned v útlé své mladosti opustil již tento marný svět. Dobré skutky konal s horlivostí, jako vycvičený reků květ. Cítě v sobě povolání vyšší, Bohu ochotně se věnuje. Aby se mu oddal jak se sluší, ve františkánský řád vstupuje.

3. Přísný život svůj chtěl obětovat, nezdál se mu tuhý ještě dost, po mučení touhu následovat, považoval za svou povinnost. Do Afriky šel a v oběť dáti život chtěl pro víru Kristovu, avšak měl se koruny té vzdáti, Pán ho volal nazpět k domovu.

4. Hříšníkům za světlo Bůh jej určil, by jim zákon Páně zvěstoval, pobloudilé lidstvo on rád učil, cestu k nebi jim ukazoval. Práci tu ku spáse věrných duší Antonín vždy konal horlivě, plňme i my vždycky jak se sluší, vůli Boží rádi, bedlivě.

5. Slovem jeho mnozí hříchů želí, nastupují cestu k pokání. Ti, jež dříve byli zatvrzelí, došli skrze něj smilování. Jeho řečí mnohé duše měknou, hrdost ustupuje na stranu, slz netají, mnozí sobě vzdechnou, tak je lítost vede ku Pánu.

6. Když Antonín ve večerní době pohřížen byl v modlitbu vroucí, Spasitel se mu v dětské podobě náhle zjevil v záři přeskvoucí. Naplněn radostí v tuto chvíli Jezulátko tiskl na svou hruď, také od nás Spasiteli milý, jak od Antonína chválen buď.

7. Dokonal Antonín v blahém míru plný zásluh dráhu života. Teď u Boha žije za svou víru, blaží jej tam věčná dobrota. Dosud stále z jasné výše nebe pomoc nese nouzi trpícím, „sluho Boží, Bůh činí skrz tebe zázraky všem tě vzývajícím."

8. Pán Bůh zázraky ho oslavuje, vyvyšuje ho zde na zemi. Bída, mor, hlad před ním ustupuje, vzdechy nemocných hned oněmí. Moře uléhá a vítr tichne, nebezpečí smrti pomine, co ztraceno bylo, zas se najde, chvála jemu nikdy nezhyne.

## 051

*Ke sv. Isidoru*

*Vstup*

1. **Ve tvůj svátek, svatý Isidore,** přicházíme k tobě s prosbou svou. Přímluvou svou ochraň naše pole, ať jsou plna dobrou úrodou. Z té pak plody poneseme v oběť Bohu Otci v jeho svatý chrám. Nejdříve však s pravou kajícností vyznáme, co zlého škodí nám.

*Před evangeliem*

2. V slově Božím zaznívá všem lidem z nebes výše spásy věčné zvěst. Každý kdo je vázán křestním slibem dává, Bohu, co Božího jest. Slovo Boží stále v myslích mějme, podle něho řiďme život náš, ať po naší pouti zemským dolem vejdeme ve věčné slávy zář.

*Obětní průvod*

3. V oběť nesem tobě Bože dary, které naše pole vydala. Bouře, vichry neničily sady, když jim tvoje ruka žehnala. Slovem tvým se změní chléb a víno v svaté Tělo a Krev Kristovu. Ochotně je příjmem do svých srdcí a donesem do svých domovů.

*Přijímání*

4. Přistupujme k stolu nebeskému, který se všem lidem prostírá. Tak se duším, tápajícím ve tmě, svatá brána nebe otvírá. Posilněni svatým Tělem Páně, rozejdem se do svých domovů, kde začneme svými skutky hlásat nekonečnou slávu Otcovu.

*Závěr*

5. Poděkujme Bohu za ochranu, jež nám dával ve dnech minulých, že jsme byli ušetřeni hladu, nemocí a svodů ďáblových.. Ať žijeme podle vůle Boží, tak jako žil svatý Isidor, který prací k jeho cti a slávě září nám co spásy věčné vzor.

## 052

*Ke sv. Vavřinci*

1. **K tobě my se utíkáme,** milý, svatý Vavřinče, k tobě své prosby skládáme, náš přemilý ochránče. Opatruj naše příbytky,

nedopouštěj zhřešiti zas, buď při nás svojí přímluvou, od zlého opatruj nás.
2. Oroduj za nás u Boha, aby On se smiloval, požehnání nám udělil a pro hříchy netrestal, neb jsme trestu zasloužili, když jsme Jeho pohněvali; ať odpustí provinění, smiluje se nad námi.
3.Ty jsi mladost věku svého sobě za nic počítal, když jsi katana své tělo na roštu mučit nechal. To vše láska způsobila, neboť jsi Boha miloval, chudým lásku prokazoval, zemských statků nevšímal.
4. Valerián, císař římský, nechal tebe mučiti, tys mu statečně vzdoroval, počal´s k němu mluviti: "Upal, císaři, mé tělo, pravdu však nelze spáliti." Že se to vše v Římě stalo, svědky lze doložiti.
5. Nyní svatý mučedníku, vroucně tebe prosíme, skrze tvou mocnou přímluvu chraň příbytků, žádáme. Nedopouštěj strašlivého na nás více pádu ohně ! V tom se všichni obracíme s pevnou důvěrou k tobě.
6. Tebe si Pán Bůh vyvolil jako chrám pevné víry, by všichni pravdu poznali, zvláštní dal tobě síly: Čím více tebe pálili, tím více srdce hořelo: láskou k Bohu a stálostí do daleka zářilo.
7. Ach, pros za nás, mučedníku, vždycky před trůnem Jeho, abychom ve všech těžkostech měli pomoc od Něho. Ty pak buď naším ochráncem, jak v životě, tak při smrti, abychom věčné radosti mohli v Bohu dojíti.
8. Pohleď na nás dolů z nebe, za to také prosíme, ochraň naše město celé, vroucně tebe žádáme. Dej, bychom vždy vyznávali Boha, Pána velebného, v srdcích našich roznítili oheň Ducha svatého.

## 053

*Mešní ke sv. Vavřinci*

*Vstup*

1. **Víra nás volá** z hluku, z víry světa před oltář Kristův v strastech života, kde v duše lidské pokoj, láska vzkvétá, kde v duše září Boží dobrota. Z oltáře hledí Vavřinec k nám svatý, jenž v mukách ohně

život v oběť dal, nechť prosí za nás, by hřích z duše klatý [: Bůh dobrotivý milosrdně sňal. :]

*Před evangeliem*

2. Vavřinec v mukách rožně ohnivého potvrdil pravdu díla Kristova, jež tryská v duše z moci slova jeho, sílí a těší kouzlem domova. Kéž Boží slovo i nám z duše září, dá sílu k boji, věrnost vítěznou, ať je nám světlem, zbrojí, mocnou stráží [: a uvede nás v slávu nadhvězdnou. :]

*Obětní průvod*

3. Vavřinec svatý všechny statky světa dle vůle Páně v oběť Bohu dal, když po něm vztáhla spáry zloba klatá, i vlastní život v mukách dokonal. S obětí jeho spojme oběť svoji, v níž chléb a víno kladem na oltář, by byla nám všem k spáse, ku pokoji, [: a sklonila k nám vlídnou Boží tvář. :]

*Přijímání*

4. Spasitel světa snížil k nám svou lásku, na oltář přišel mezi věrný lid, vzácnému Hosti v chleba prostém hávu se naše víra chvátá poklonit. Ježíši Kriste, věčný Synu Boží, jak s Vavřincem jsi v těžké chvíli stál, stůj při svém lidu, když jej bodá hloží, [: aby v tvé víře věrně vytrval. :]

5. Ve zmatcích světa duše pokoj hledá, v hořkostech touží najít věčný klid, pokoj mu zloba světa nikdy nedá, jen v Srdci Páně může pokoj mít. Vavřinče, jenž jsi našel pokoj Páně v Kristově Srdci, v ranách přesvatých, pomoz nám čerpat z jeho svaté dlaně [: pokoj a lásku ve všech dobách zlých. :]

6. Hladové děti světa pozemského ke svému stolu volá nebes Pán, tam z jeho Krve, z Těla přesvatého je pokrm věčný duši uchystán. Vavřinec svatý čerpal z něho sílu, že vítězně stál v moci plamenů, i my umějme najít tuto sílu [: pro hořkost, smutek našich těžkých dnů. :]

*Závěr*

7. Rač, Pane, shlédnout na své věrné děti, jež končí oběť tobě předrahou, dej pod záštitou tvojí stále spěti, v životě těžkém buď nám ochranou, Vavřinec svatý buď nám zdrojem síly a věrnosti jen tobě oddané, abychom šťastně v nebes věčném cíli [: pěli ti chválu v písni vítězné. :]

*Ke svatému Vojtěchu*

1. Vojtěchu svatý, mučedníku Páně, pohlédni na nás z nebes výšiny, korunou slávy Pán ti zdobil skráně, strážcem buď naší české otčiny ! V úzkostech svých a v zkoušek těžké době jméno tvé svaté vzývá národ tvůj, s důvěrou zbožnou v úctě volá k tobě, [: s Václavem svatým za nás oroduj ! :]

2.Hřešili jsme, leč k vině své se známe, věčného soudce usmiř svatý hněv, naději pevnou v přímluvu tvou máme, otčině drahé lásku svoji zjev ! Kristovo slovo v národě ať žije, nebeskou rosou padá v duši všech, pro víru otců nech, ať srdce bije. [: silou je naší v těžkých zápasech ! :]

3. Svítil jsi hvězdou jasnou svému rodu, v sousední kraje nesl víry zvěst. Východ jsi volal k Beránkově hodu, národů byl jsi slavný věrozvěst. Obrodu mravní západu jsi hlásal, obnovit v Kristu toužil´s světa kraj, třeba i nevděk srdce tvoje drásal, [: do Čech jsi spěchal v dětství svého ráj. :]

4. V království Boží volal´s národ celý, otroků bědných lámal okovy, rodinných krbů byl jsi strážce bdělý, apoštol věrný pravdy Kristovy. Chránil jsi slabé, sirotky a vdovy, chudobné denně k stolu svému zval, příkladem svým a otcovskými slovy [: Kristovu víru lidu zvěstoval. :]

5. Žehnaje vlasti, šel jsi v kraje cizí, když vlastní lid tvé rady nechtěl dbát, pro Ježíšovy pravdu víry ryzí spěchal jsi život v oběť svatou dát. Po létech kníže náš tvé svaté tělo přinesl do Čech v slavném průvodu, aby se slávou na Hradčanech skvělo, [: ochranou bylo všemu národu. :]

6. K přímluvě tvé kéž do rodin se vrátí s věrností láska, ráje něžný květ, rodinné krby světlem míru zlatí v rozkvětu jar i v tíži pozdních let. Bratrská láska spojuj srdce v Pánu, který svým křížem všechny objímá, svornost ať vzkvétá na otcovském lánu, [: slabý ať v silném berlu svoji má. :]

7. Pastýřům našim vypros z nebe síly, rozněť v nich srdce vírou nadšené, aby nás vedli k nebeskému cíli v království Boží, věrným slíbené. Tebe si národ za ochránce zvolil, tisíc let byl´s

mu strážcem žádoucím, dědictví víry, za niž krev jsi prolil, [: zachovej nám i věkům budoucím. :]

## 055

*Ke všem svatým*

**Všichni svatí a světice Boží,** i vy se přimlouvejte za nás. Ať se od nás Bohu chvála množí a nezapomínejte na nás. Dejte nám se tam s vámi shledati, Bohu a Marii čest vzdávati, [: bychom po tom životě časném, dosáhli radost věčnou. Amen.:]

## 060

**Beránku Boží, Děťátko z ráje,** pohlédni z luhů věčných krás, na naše drahé vltavské kraje, Ježíšku drahý, vyslyš nás ! Pokoj a blaho dej zemi naší, vždyť vidíš z nebe na lid svůj, na Čechy, Bože, pamatuj, pamatuj !

## 061

1. **Otče náš, vyslyš nás,** zachovej nám národ náš, zůstaň s námi do skonání, Otče vyslyš nás. V úzkostech my k tobě voláme, ruce svoje k nebi zvedáme, neopouštěj naši drahou vlast, vroucně tebe žádáme.
2. Maria, Matičko, národ český mocně chraň, zůstaň matkou lidu svému, drž nad ním svou dlaň. Vzpomeň, jak tě lid náš v lásce měl, vzýval tě a vroucí písně pěl. Pro tu lásku odpusť mnohý hřích, neopusť nás v dobách zlých.
3. Kníže náš, shlédni k nám, zahynouti nedej nám, pros za všechny věrné děti, svatý Václave. Zarmouceni k tobě vzdycháme, ve přímluvu tvoji doufáme. Oroduj za naši krásnou vlast, úpěnlivě voláme.
4. Kníže náš, shlédni k nám, zahynouti nedej nám. Chraň nás v míru, zem i víru, Svatý Václave. Tisíc let jsi chránil národ svůj,

prosíme, i dál nás ochraňuj. Víře své i vlasti věrný lid, ať je šťasten, ať má klid.
5. Ó, svatá Ludmilo, naše mocná záštito, pros za naše české matky, svatá Ludmilo. Život tvůj buď jejich příkladem a tvá víra svatým odkazem. V době tísně k tobě voláme, láskou zasyp českou zem.
Otče náš, vyslyš nás, zachovej nám národ náš, zůstaň s námi do skonání, Otče, vyslyš nás !

## 062

1. **Sbohem má radosti,** velebná svátosti, když mám jít od tebe, vždycky jdu s lítostí.
2. Vracím se v ten zlý svět, do strastí, slz a běd a vždy si rozjímám, nejdu-li naposled.
3. Než půjdu k milým svým, ještě si vyprosím, zda si té lásky tvé na cestu vzíti smím.
4. Maria máti má, na cestu objímá a pak mě provází svatýma očima.
5. Anděle Boží, pojď, cestou mě doprovoď, k milému domovu lásku nes Otcovu.

## 063

1. **Večer tichounce se sklání,** denní skončena činnost, chcem pozdravit tě Ježíši, dáti tobě dobrou noc.
2. Zarmoutili jsme dnes tebe, nečinili ti radost, zítra víc chcem milovat tě, Spasiteli, dobrou noc.
3. Dej nám svoje požehnání, ochraňuj nás tuto noc, nás a všechny naše milé, rač popřát nám dobrou noc.
4. Dobrou noc, Matičko drahá, měj nás ve své paměti, neb tys naše máti milá a my jsme tvoje děti.

## Obsah :


| | |
|---|---|
| Bože věčný, trojjediný | 010 |
| Ó, Jezu, Bože spásy | 020 |
| Ó, Jezu, hosti nebeský | 021 |
| Ó, Jezu, Kriste nejdražší | 022 |
| Ó, Ježíši, my v tebe věříme | 023 |
| Poklad nebes nejvyšší | 024 |
| S pokorou ti srdce dávám | 025 |
| Vítej duše věřící | 026 |
| Zajásejte zpěvy vděčné | 027 |
| Ze všech srdcí, která bila v prsou | 028 |
| Buď Matkou mou | 030 |
| Když těžkou rukou svojí | 031 |
| Královno míru | 032 |
| Maria, ó jméno plné slasti | 033 |
| Maria, tys naše radost | 034 |
| Matičko Boží, obětuj | 035 |
| Matko Boží, kněžno máje | 036 |
| Matko spásy, holubice | 037 |
| Na tisíce květů ze sna | 038 |
| Ó, Matko Páně | 039 |
| Pojď Matičce své | 040 |
| Ve jménu tvém | 041 |
| Zněte zvučně, písně slávy | 042 |
| Ke sv. Antonínu | 050 |
| Ke sv. Isidoru | 051 |
| Ke sv. Vavřinci | 052 |
| Ke sv. Vavřinci (mešní) | 053 |
| Ke sv. Vojtěchu | 054 |
| Ke všem svatým | 055 |
| Beránku Boží, Děťátko z ráje | 060 |
| Otče náš, vyslyš nás | 061 |
| Sbohem má radosti | 062 |
| Večer tichounce se sklání | 063 |